

สรุปผลวิจัยและขอเสนอแนะ

ความรู้ความเชื่อใจ ความสนใจ และทัศนคติทางการเมือง การเลือกตั้ง ของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ก. ความรู้ความเชื่อใจในระบบการเมืองแบบรัฐสภา พนوا ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเชื่อใจในเรื่องดังกล่าวดีและปานกลาง มีเพียง 12.7% ที่ตอบคำถามได้ถูกไม่ถึงครึ่งหนึ่งของค่าตอบทั้งหมด

ข. ความสนใจในการเมือง เน้นเฉพาะบทบาทการทำงานของ ส.ส. พนوا ประชาชนส่วนใหญ่คือ 66.2% มีความสนใจในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับดี

ค. ทัศนคติคือสถานการณ์ทางการเมืองและการปกครองระบบประชาธิปไตย ในปัจจุบัน ในหัวข้อนี้ แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 4 ช้อย选项คือ

(1) ดำเนินการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีประชาชนจำนวนมาก กังวลที่เห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทำงานพอใช้ได้ (49.3%) และทำงานไม่ได้ความ (47.2%)

(2) ดำเนินการทำงานของรัฐบาล ประชาชนจำนวน 43.7% ในเรื่องว่า รัฐบาลให้พยายามอย่างเต็มที่แล้วในการบริหารประเทศ มีเพียง 38.7% ที่เชื่อว่ารัฐบาลไม่ทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถแล้ว

(3) ทัศนคติคือระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ย่านมา พนوا ประชาชนส่วนใหญ่ยังยืนยันเชื่อถือในการปกครองโดยรวมของประเทศไทยอยู่ อย่างไรก็ ก็ มีประชาชนอยู่จำนวนหนึ่ง (38.7%) ที่ตอบว่าจะยอมเลือกที่จะมีการปกครองแบบเบ็ดจารแทน เพราะ ต้องการให้บ้านเมืองมีความสงบเรียบร้อยเหมือนเมื่อ 5 - 6 ปีที่แล้ว

(4) หัตถศึกษาของการปักกรอง การเมือง ในอนาคต พบว่า ประชาชน ประมาณ 50.7% มีความหวังว่าจะได้รัฐบาลที่ดีขึ้นกว่าเดิมหลัง การเลือกตั้งนี้ และ 40.8% ที่เห็นว่า ประเทศไทยยังพอมีผู้นำที่สามารถเข้ามาปักกรองบริหารประเทศได้มากกว่า 1 คน แสดงว่า ประชาชนประมาณ 40 - 50 % ยังมีความหวังที่ต้องอนาคต ทางการเมืองการปักกรองของประเทศไทย

๕. ความสนใจและหัตถศึกษาไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับการเลือกตั้ง 87.8% ตอบว่าจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งในรัตน์ที่ 4 เมษายนนี้ และ 72.5% ยืนยันว่า แม้จะให้เลือกไปเที่ยวต่างจังหวัดที่ชอบกับอยู่บ้าน เพื่อเลือกตั้ง ก็จะขออยู่บ้านเลือกตั้ง

๖. ความสนใจกับการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพรรคการเมือง พบว่า ประชาชนให้ความสนใจในเรื่องนี้อยู่มาก มีเพียง 36.6% ที่คิดว่า หากมีโอกาสจะเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือพรรคการเมืองที่ตนชอบ ส่วนความคิดเห็นที่จะเข้าเป็นสมาชิกพรรคนี้ เมื่อก่อนก็ยังมีอยู่บ้างไปอีกด้อ มีเพียง 28.2% ที่ต้องการเป็นสมาชิกพรรคนี้ เมื่อ

๗. กระบวนการตัดสินใจเลือกตั้ง ในหัวข้อนี้ แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ข้อโดย คือ

(1) หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ก่อ 60.6% พิจารณาพรรคนี้เป็นสำคัญ 18.3% พิจารณาหัวังพรรคนี้และบุคคลที่ตนเชื่อถือ มีเพียง 10.6% ที่พิจารณابุคคลที่สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นสำคัญ

(2) ความยากง่ายในการตัดสินใจ พบว่า ในการตัดสินใจเลือกตั้งครั้งนี้ ประชาชนจำนวน 77.5% สามารถตัดสินใจได้แน่นอนว่าจะเลือกผู้สมัครคนใดได้ลงหนาแล้วประมาณ 1 - 2 สัปดาห์ ก่อนการเลือกตั้ง (ซึ่งเป็นเวลาที่ให้สัมภาษณ์)

(3) เหตุผลของผู้ที่ไม่อาจตัดสินใจได้ เนื่องจากค่าคุณที่ทำให้ประชาชน ส่วนที่เหลือไม่อาจตัดสินใจเลือกตั้งได้คือ เพราะไม่มีพรรคใดคน ใจที่เข้าพอใจจริง ๆ เลย (46.9%) เหตุผลรองลงมาคือ เป็น เพราะยังไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัครและพรรครเพียงพอ (28.1%)

ปัจจัยทางประชากรและสังคมที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเชื่อใจ ความสนใจ และทัศนคติ ทางการเมืองและการเลือกตั้งของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยทางประชากรและสังคมที่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมดนี้ 6 ประการคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และฐานะทางเศรษฐกิจสังคม จากผลการวิเคราะห์ เรา สามารถเห็นอิทธิพลของเพศ ระดับการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ได้ชัดเจนที่สุด และหมวดที่เราเห็นอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้มากที่สุดได้แก่หมวดความรู้ความเชื่อใจในระบบฯฯ เมืองแบบรัฐสภา และหมวดความสนใจในสถานการณ์ฯฯ เมือง ภาระ เลือกตั้ง รองลงมาคือ หมวดทัศนคติทางการเมืองและการปักธงของระบบประวัติปั้ไทยในปัจจุบัน หมวดความสนใจและ ทัศนคติในการไปใช้สิทธิออกเสียง เลือกตั้งและหมวดกระบวนการตัดสินใจลงคะแนนเสียง เลือกตั้ง

เพศ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม พบร้า เพศชาย ผู้มีการศึกษา ระดับปานกลางถึงสูง และผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมปานกลางถึงสูงจะมีความรู้ความ เชื่อใจในระบบการเมืองแบบรัฐสภา มีความสนใจในสถานการณ์การเมือง การเลือก ตั้งคือ และสามารถตัดสินใจเลือกตั้งได้รวดเร็วกว่าเพศหญิง ผู้มีการศึกษาต่ำ และผู้มีฐานะ ทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ ในด้านทัศนคติทางการเมืองและการปักธงฯฯ เพศชายจะมี ทัศนคติที่คิดมากกว่าเพศหญิง แต่ไม่ปรากฏว่ามีความแตกต่างเรื่องทัศนคตินี้ในหมู่ผู้มีการศึกษา และหมู่ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่างกัน สำหรับทัศนคติในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ปรากฏ ว่า เพศชาย ผู้มีระดับการศึกษาปานกลางถึงสูง ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูง จะมี ทัศนคติที่และแสดงความกระตือรือร้นที่จะไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง เลือกตั้งมากกว่าเพศ หญิง ผู้มีการศึกษาต่ำ และผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

จากหัวข้อนี้ เรายสามารถพิสูจน์สมมติฐานได้ 3 ข้อ คือ

1. ผู้ที่มีการศึกษาระดับกลางขึ้นไป มีฐานะตั้งแต่พอใช้ขึ้นไป นา
จะมีความรู้ความเข้าใจ และมีความสนใจในการเมืองการเลือก
ตั้งมากกว่าผู้มีการศึกษาระดับต่ำหรือมีฐานะยากจน
"สมมติฐานขอนี้เป็นจริงดังที่ได้อธิบายมาแล้วของคน"
2. เพศชายน่าจะมีความรู้ความเข้าใจ และมีความสนใจในการเมือง
การเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง
"สมมติฐานขอนี้เป็นจริงดังที่กล่าวมาแล้วของคน"
3. จากผลการวิจัยในทางประเทศพบร้า ชนชั้นทำงักษ์จะมีหัตถศิลป์ในทาง
ลับต่อการเลือกตั้ง สำหรับการวิจัยในเรื่องนี้ก็จะได้ผลเช่นนี้ดวย
"สมมติฐานขอนี้เป็นจริง เพราะปรากฏว่า ในกลุ่มผู้มีการศึกษาต่ำ^๑
หรือมีฐานะทางเศรษฐกิจสั้นค่อนข้างมาก จะมีจำนวนผู้มีหัตถศิลป์ในทางลับ
ต่อการเลือกตั้งสูงกว่ากลุ่มนี้ ๆ คือมีประมาณ 34 - 37 % และบาน
สั้นเกินไป จำนวนผู้มีหัตถศิลป์ในทางลับในกลุ่มนี้มีค่อนข้างมาก หากจะ^๒
เป็นสัดส่วนใกล้เคียงกับผู้มีหัตถศิลป์ในการเลือกตั้งปานกลางและดี
นั่นคือ ในกลุ่มผู้มีระดับการศึกษาต่ำหรือมีฐานะทางเศรษฐกิจสั้นค่อน
ข้างมาก จะมีหัตถศิลป์ที่มีหัตถศิลป์ในการเลือกตั้งดี ปานกลาง และไม่ดี คละ
กันไป"

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ความสนใจ กับหัตถศิลป์ทางการเมือง การเลือกตั้ง

วิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 ข้อ ได้ผลดังนี้ คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในระบบการเมืองแบบ
รัฐสภา กับหัตถศิลป์ทางการเมืองและการปกครองระบบประชาธิบัติ

ในปัจจุบันเป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือในกลุ่มผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจสูง จะมีเปอร์เซนต์ที่มีหัตถศักดิ์ในทางที่ดีของการเมืองและการปกครองมากกว่าผู้ที่มีหัตถศักดิ์ไม่ดีและมากกว่ากลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจต่ำ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเมือง (แนวเดียวบทบาทการทำงานของผู้แทนราษฎร) กับหัตถศักดิ์ทางการเมืองและการปกครองของระบบประชาธิปไตย พบร้า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เพราะไม่ใช่เป็นผู้ที่สนใจในการเมืองมาก ปานกลาง หรือน้อย ส่วนใหญ่ก็จะมีหัตถศักดิ์ในระดับปานกลางทั้งสิ้น และแม้ในกลุ่มผู้มีความสนใจในการเมืองมากยังคงมีเปอร์เซนต์ผู้มีหัตถศักดิ์ที่น้อยกว่าเปอร์เซนต์ผู้ที่มีหัตถศักดิ์ไม่ดีกว่า ยิ่งกว่านั้นเปอร์เซนต์ผู้มีหัตถศักดิ์ที่ในกลุ่มนักยังนอนอยู่ก้าวไปเปอร์เซนต์ผู้มีหัตถศักดิ์ในกลุ่มผู้มีความสนใจในการเมืองน้อยกว่า

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในระบบการเมืองแบบรัฐสภาและความสนใจในสถานการณ์การเมืองการเลือกตั้ง กับหัตถศักดิ์ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ส่วนใหญ่ของผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ มีความสนใจดีจะมีหัตถศักดิ์ที่ดีของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งด้วย
3. ความสัมพันธ์ระหว่างหัตถศักดิ์ทางการเมืองและการปกครองของระบบประชาธิปไตยในปัจจุบันกับหัตถศักดิ์ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ ผู้ที่มีหัตถศักดิ์ทางการเมืองและการปกครองดี ส่วนใหญ่จะมีหัตถศักดิ์ที่ดีของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งด้วย

ขอเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้เขียนได้ทราบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานคร มีความพอใจที่จะสนับสนุนการปักธงระบอบประชาธิปไตยแบบมีรัฐสภา และพร้อมที่จะรวมมือค่ายการไปใช้สิทธิลงคะแนนออกเสียงเลือกตั้งอย่างแล้ว อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีข้อกังวลอีกด้วยประการที่หากไม่แก้ไขโดยเร็วแล้ว อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของระบบการปักธงนี้ ดังผู้เขียนจึงขอเสนอแนะไว้ในที่นี้รวมทั้งขอเสนอแนะอื่น ๆ ในหัวข้อเดียวกัน

1. จากผลการวิจัย ทำให้เราทราบว่า ประชาชนจำนวนไม่น้อยมีศักดิ์ในทางลับตอนมาซิกสภาพผู้แทนราษฎร เพราะเห็นว่า สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร มีความสำคัญ หน้าที่ให้สมกับที่ได้รับความไว้วางใจถูกเลือกเข้ามา ในทางตรงข้าม บางคนยังมุ่งหวังแต่กอบโกยผลประโยชน์ส่วนตัว ผลของการเลือก ผู้แทนราษฎรแล้วต้องผิดหวัง ทำให้ประชาชนจำนวนไม่น้อยเบื่อหน่ายการเลือกตั้ง ไม่เห็นว่ามีประโยชน์แต่อย่างใด และทำให้เกิดความเสื่อมศรัทธาในระบบการปักธงแบบประชาธิปไตยไปด้วย

ดังนั้น ผู้ที่จะสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรในคราวต่อไป จึงควรระลึกถึงความสำคัญในหน้าที่ของตนคือการปฏิบัติหน้าที่ให้สมกับที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้แทนของปวงชน และควรเห็นความสำคัญของคนด้วยว่า มีส่วนอย่างยิ่งต่อความเจริญรุ่งเรืองของการปักธงระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทย

2. จากผลการวิจัยทำให้เราทราบด้วยว่า ประชาชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสัมคมต่ำ มีการศึกษาอยู่ (ซึ่งมีจำนวนสูงมากทั้งในกรุงเทพมหานครและทั่วประเทศ) จะมีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีสมรรถภาพในการรับรู้เรื่องราวทางการเมือง ทั้งที่เป็นความรู้พื้นฐานและเรื่องราวความเป็นไปต่อๆ ของสถานการณ์นานมีอยู่มาก ทั้ง ๆ ที่ส่วนใหญ่จะมองว่าคนมีความสนใจศึกษาข่าวสารทางการเมืองการเลือกตั้งอยู่เสมอ นี่ย่อมแสดงว่า การศึกษาที่เข้าได้รับจากในโรงเรียนไม่เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานเพื่อทำ

ความเข้าใจกับเหตุการณ์การเมือง และอาจจะเป็นไปได้ว่าการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองทางสื่อมวลชนทาง ๆ ชี้งพวกรเข้าของว่าไกด์คิดตามฟังหรืออ่านเล่นอนนั้น ละ เดยที่จะอธิบายให้พวกรเข้าใจถึงโครงสร้างทางการเมืองที่ถูกต้อง หรือให้ทราบว่าอะไรสำคัญอย่างไร หรือเกี่ยวข้องกันอย่างไร ในที่นี้ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะว่า

ก. ควรจะมีการศึกษานอกห้องเรียนเพื่อปลูกฝังความรู้พื้นฐานเรื่องประชาธิรัฐ

ชีปไทด์แก้ผู้ที่มีการศึกษาทำ มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมทำ

ข. การเสนอข่าวสารทางการเมืองใน "ระดับชาวบ้าน" ในคราวเดยที่จะอธิบายถึงโครงสร้างทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับเนื้อข่าว หรือความรู้อื่น ๆ ที่จะรายให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเข้าใจถึงเหตุการณ์โดยมากขึ้น

3. ควรมีการเสริมสร้างทัศนคติที่ส่งเสริมต่อการปักธงระบบประชาธิรัฐ ตัวอย่างเช่น จะต้องให้ประชาชนเข้าใจว่า ในระบบการปกครองแบบนี้ ลิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค การเสนอความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสิ่งสำคัญ ประชาชนมีลิทธิที่จะร้องเรียน เสนอความคิดเห็นที่ต้องการต่อรัฐบาล

สิ่งเหล่านี้จะเป็นเหตุทำให้บ้านเมืองขาดความสงบ และกับหน้าไปเรียกร้องที่จะมีระบบการปกครองอันที่สามารถทำให้บ้านเมืองสงบ เงียบขึ้นมาแทน

4. ควรมีการศึกษาวิจัยในหัวข้อนี้อย่างละเอียดลึกซึ้งขึ้นอีก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ใหญกว่านี้ และควรเน้นหักหักความรู้เกี่ยวกับทัศนคติและพื้นฐานความเข้าใจทาง

การเมืองของผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมทำและผู้มีการศึกษาน้อยให้มากกว่านี้ ที่สำคัญ

คือ ควรมีการสอบถามถึงเหตุผลที่มาของทัศนคติของคนเหล่านี้ให้ดูน ันจะ เป็นค่าตอบที่ช่วยให้มากในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในทางลบที่คนเหล่านี้มีต่อการเมืองและการปกครอง

ระบบประชาธิรัฐในปัจจุบัน